

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ КОМЕНТАР
ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЮ
ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ»

За загальною редакцією
К. Б. Левченко, К. В. Павліченко, В. В. Черня

Київ
2020

УДК 343.97:343.6
Н 340

*Рекомендовано до друку Вченою радою Національної академії
внутрішніх справ 26 серпня 2020 року (протокол № 18)*

*Текст Закону України
«Про запобігання та протидію домашньому насильству»
зі змінами станом на 20 травня 2020 року*

Науково-практичний коментар Закону України «Про
НЗ40 запобігання та протидію домашньому насильству» / кол. авт. ;
за заг. ред. К. Б. Левченко, К. В. Павліченко, В. В. Чернея. –
Київ : МВС України ; Нац. акад. внутр. справ, 2020. – 396 с.

ISBN 978-617-7627-39-4

У коментарі проаналізовано положення Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» з посиланням на низку міжнародно-правових документів, законодавчих і відомчих (міжвідомчих) нормативно-правових актів різного рівня, матеріали правозастосовної та судової практики, наукові джерела.

Видання може бути корисним для працівників Національної поліції України, прокуратури, інших інституцій, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, суддів, адвокатів, представників громадських правозахисних організацій, наукових і науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, а також усіх, хто зацікавлений у захисті прав й інтересів осіб, які постраждали від насильства.

У цьому коментарі висловлено виключно погляди авторів. Вони не обов'язково збігаються з офіційною позицією Консультативної місії ЄС в Україні.

УДК 343.97:343.6

ISBN 978-617-7627-39-4

© МВС України, НАВС, 2020

Авторський колектив:

Акімов М. О. – к.ю.н., доц., доцент кафедри кримінального права НАВС (ст. 29, 31);

Александренко О. В. – к.ю.н., доц., науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем криміналістичного забезпечення та судової експертології НАВС (ст. 16);

Андросюк В. Г. – к.психол.н., проф., провідний науковий співробітник наукової лабораторії з проблем психологічного забезпечення та психофізіологічних досліджень НАВС (ст. 18);

Андрущенко І. Г. – к.ю.н., доц., професор кафедри фінансового права та фіскального адміністрування НАВС (ст. 32);

Аносова Ю. В. – к.ю.н., юристка ГО «Ла Страда–Україна» (ст. 17, 20, 23, 34);

Білянська Н. В. – к.ю.н., доц., професор кафедри цивільного права і процесу НАВС (ст. 30);

Боровська І. А. – к.ю.н., доцент кафедри цивільного права і процесу НАВС (ст. 3);

Братель С. Г. – к.ю.н., доц., професор кафедри поліцейського права НАВС (ст. 10);

Бреус С. М. – к.ю.н., директор Четвертого Київського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, (ст. 13, 14);

Бугайчук К. Л. – д.ю.н., доц., завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності ХНУВС (ст. 33, 34);

Галкіна О. М. – к.ю.н., старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності ХНУВС (ст. 34);

Демедюк Ю. Г. – керівник експертної групи з питань позашкільної освіти МОН (ст. 11);

Джафарова О. В. – д.ю.н., проф., професор кафедри поліцейської діяльності та публічного адміністрування ХНУВС (ст. 4);

Джужа А. О. – д.ю.н., професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС (ст. 3);

Дударець Р. М. – к.ю.н., заступник начальника Головного слідчого управління НПУ України (ст. 26, 27, 28);

Зеленяк П. А. – д.ф.п., викладач циклу загальних та кримінально-правових дисциплін Київського центру первинної професійної підготовки «Академія поліції» НАВС (ст. 6);

Івашченко В. О. – к.ю.н., доц., професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС (ст. 2);

Калашник О. А. – президентка ГО «Ла Страда–Україна» (2018–2020) (ст. 17, 20, 23, 34);

Качинська М. О. – к.ю.н., доц., доцент кафедри поліцейської діяльності та публічного адміністрування ХНУВС (ст. 25);

Козаченко Г. В. – д.е.н., проф., завідувач кафедри фінансового права та фіскального адміністрування НАВС (ст. 32);

Козуб Л. І. – представниця Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (ст. 21);

Копан О. В. – д.ю.н., проф., провідний науковий співробітник наукової лабораторії з проблем протидії злочинності НАВС (ст. 33);

Корж Є. М. – к.ю.н., с.н.с., старший науковий співробітник наукової лабораторії з проблем превентивної діяльності та запобігання корупції НАВС (ст. 27);

Корольчук В. В. – к.ю.н., с.н.с., провідний науковий співробітник відділу організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності НАВС (ст. 9, 15);

Крісткова В. – старший радник з питань правової реформи Консультативної місії Європейського Союзу в Україні (ст. 26);

Кулакова Н. В. – к.ю.н., доц., професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС (ст. 5, 6);

Левченко К. Б. – д.ю.н., к.філософ.н., проф., Урядова уповноважена з питань гендерної політики (ст. 21);

Левченко Ю. О. – к.ю.н., доц., завідувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС (ст. 4);

Легенька М. М. – д.ф.п., віце-президентка ГО «Ла Страда–Україна» (ст. 17, 20, 21, 23, 34);

Лук'янець В. С. – к.ю.н., доц., помічниця ректора з гендерних питань, професор кафедри конституційного права і прав людини НАВС (ст. 9, 15);

Лупало О. А. – к.ю.н., доц., професор кафедри публічного управління та адміністрування НАВС (ст. 7, 8);

Мироненко В. П. – к.ю.н., доц., професор кафедри цивільного права і процесу НАВС (ст. 22);

Миронюк Т. В. – к.ю.н., доцент кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права НАВС (ст. 4);

Мінченко С. І. – д.ю.н., габілітований доктор правничих наук (Республіка Польща), с.н.с., проф., перший проректор з навчально-методичної та наукової роботи Національної академії прокуратури України (ст. 1, 3);

Павліченко К. В. – заступниця Міністра внутрішніх справ України (ст. 26, 27, 28);

Пастух І. Д. – к.ю.н., доц., завідувач кафедри публічного управління та адміністрування НАВС (ст. 11, 12, 31);

Пашковська М. В. – к.ю.н., с.н.с., старший науковий співробітник наукової лабораторії з проблем превентивної діяльності та запобігання корупції НАВС (ст. 24, 26, 27);

Попов Г. В. – д.ю.н., директор Науково-дослідного інституту Національної академії прокуратури України (ст. 3);

Савченко А. В. – д.ю.н., проф., завідувач кафедри кримінального права НАВС (ст. 28);

Садченко М. М. – к.ю.н., доцент кафедри фінансового права та фіскального адміністрування НАВС (ст. 32);

Святокум І. О. – науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності ХНУВС (ст. 33);

Стрельченко О. Г. – д.ю.н., доц., професор кафедри публічного управління та адміністрування НАВС (ст. 12);

Тичина О.М. – науковий співробітник відділу організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності НАВС (ст. 29, 31);

Федоровська Н. В. – старший науковий співробітник наукової лабораторії з проблем превентивної діяльності та запобігання корупції НАВС (ст. 26, 27, 28);

Черней В. В. – д.ю.н., проф., ректор НАВС (ст. 24, 25);

Чернявський С. С. – д.ю.н., проф., проректор НАВС (ст. 24, 25);

Шевченко А. М. – експертка з питань спеціалізованих правоохоронних органів Консультативної місії Європейського Союзу в Україні (ст. 26);

Юрченко-Шеховцова Т. І. – науковий співробітник наукової лабораторії з проблем психологічного забезпечення та психофізіологічних досліджень НАВС (ст. 19)

ПЕРЕДМОВА

Серед стратегічних пріоритетів діяльності державних правоохоронних інституцій, зокрема Міністерства внутрішніх справ і Національної поліції України, безумовним є запобігання та протидія домашньому насильству.

Випадки психічного, фізичного, сексуального та економічного насильства в родинях принижують честь і гідність, призводять до розладів здоров'я, загрожують тяжкими наслідками. Статистичні дані засвідчують тенденцію до збільшення кількості зареєстрованих фактів учинення правопорушень й інших подій, пов'язаних із домашнім насильством, проте реальні масштаби цього високолатентного явища складно оцінити об'єктивно. Ситуація загострилася у зв'язку з поширенням територією України глобальної пандемії COVID-19.

Прийняття Закону України «Про запобігання домашньому насильству» (від 7 грудня 2017 року № 2229-VIII) стало вирішальним кроком у запровадженні довгоочікуваних новацій стосовно юридичного інструментарію забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, охорони дитинства, соціальної роботи із сім'ями та молоддю, захисту осіб, які стали жертвами кривдників, та ефективного реагування на такі вияви з боку правоохоронців. Суттєво розширено правові засоби превентивного впливу на потенційних правопорушників підрозділами Національної поліції. Запроваджено критерії кваліфікації домашнього насильства саме як кримінального правопорушення (ст. 126¹ КК України), криміналізовано також невиконання обмежувальних заходів або обмежувальних приписів і непроходження програми для кривдників (ст. 390¹ КК України).

Зазначені й інші законодавчі новели, зокрема в галузях адміністративного, цивільного та сімейного права, потребують доктринальних роз'яснень для практичного застосування всіма уповноваженими суб'єктами. Саме тому до складу авторського колективу з підготовки коментаря, крім науковців закладів вищої освіти МВС України, залучено також представників органів влади й експертів авторитетних міжнародних організацій.

Автори й упорядники висловлюють вдячність фахівцям Національної поліції України, зокрема Головного слідчого

управління, департаментів превентивної діяльності та патрульної поліції, а також Управління з дотримання прав людини, за активну допомогу у фаховому відборі й експертному обговоренні матеріалів коментаря. Засвідчуємо готовність змістовно доповнювати текст видання відповідно до зауважень і пропозицій від широкого кола користувачів.

Сподіваємося, що запропонована праця сприятиме ефективній реалізації публічними інституціями положень законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству, посиленню захисту прав громадян, зміцненню гарантій безпеки суспільства й держави.

Катерина Павліченко, заступниця Міністра
внутрішніх справ України

Катерина Левченко, д.ю.н., к.філософ.н., проф.,
Урядова уповноважена з питань гендерної
політики

Володимир Чернєй, д.ю.н., проф., ректор
Національної академії внутрішніх справ

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	12
Стаття 1. Визначення термінів	12
Стаття 2. Законодавство про запобігання та протидію домашньому насильству	25
Стаття 3. Сфера дії законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству	31
Стаття 4. Основні засади запобігання та протидії домашньому насильству	43
Стаття 5. Основні напрями реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	62
Стаття 6. Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	63
РОЗДІЛ II. СУБ'ЄКТИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	82
Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	82
Стаття 8. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	99
Стаття 9. Повноваження органів опіки та піклування, служб у справах дітей у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	131

Стаття 10. Повноваження уповноважених підрозділів органів Національної поліції України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	135
Стаття 11. Повноваження органів управління освітою, навчальних закладів та установ системи освіти у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	152
Стаття 12. Повноваження органів, установ і закладів охорони здоров'я у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	166
Стаття 13. Повноваження центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	180
Стаття 14. Повноваження загальних та спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб	184
Стаття 15. Взаємодія суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	191
Стаття 16. Єдиний державний реєстр випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі	195
Стаття 17. Участь заінтересованих суб'єктів, що надають соціальні послуги із запобігання та протидії домашньому насильству	217

РОЗДІЛ III. ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Стаття 18. Завдання у сфері запобігання домашньому насильству	234
Стаття 19. Заходи у сфері запобігання домашньому насильству	241

РОЗДІЛ ІV. НАДАННЯ ДОПОМОГИ ТА ЗАХИСТУ ПОСТРАЖДАЛИМ ОСОБАМ	250
Стаття 20. Надання допомоги та захисту постраждалим особам	250
Стаття 21. Права постраждалих осіб	264
Стаття 22. Права постраждалої дитини	277
Стаття 23. Виконання програм для постраждалих осіб	287
РОЗДІЛ V. СПЕЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	293
Стаття 24. Спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству	293
Стаття 25. Терміновий заборонний припис стосовно кривдника	296
Стаття 26. Обмежувальний припис стосовно кривдника	301
Стаття 27. Взяття на профілактичний облік кривдників та проведення з ними профілактичної роботи	316
Стаття 28. Виконання програм для кривдників	323
РОЗДІЛ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	331
Стаття 29. Відповідальність за вчинення домашнього насильства	331
Стаття 30. Відшкодування матеріальних збитків і моральної шкоди, завданих унаслідок вчинення домашнього насильства	337
Стаття 31. Відповідальність посадових осіб за недотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	340

РОЗДІЛ VII. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХОДІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	347
Стаття 32. Фінансування витрат, пов'язаних із запобіганням та протидією домашньому насильству	347
РОЗДІЛ VIII. КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	350
Стаття 33. Контроль у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	350
Стаття 34. Громадський контроль за дотриманням законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству	363
ДОДАТОК	380

СТАТТЯ 25. ТЕРМІНОВИЙ ЗАБОРОННИЙ ПРИПИС СТОСОВНО КРИВДНИКА

1. Терміновий заборонний припис вноситься кривднику уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України у разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалої особи з метою негайного припинення домашнього насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення.

2. Терміновий заборонний припис може містити такі заходи:

1) зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи;

2) заборона на вхід та перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи;

3) заборона в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою.

3. Під час вирішення питання про винесення термінового заборонного припису пріоритет надається безпеці постраждалої особи. Зазначена вимога поширюється також на місце спільного проживання (перебування) постраждалої особи та кривдника незалежно від їхніх майнових прав на відповідне житлове приміщення.

Працівники уповноваженого підрозділу органів Національної поліції України можуть у встановленому законом порядку застосовувати поліцейські заходи примусу для виселення з житлового приміщення кривдника, якщо терміновий заборонний припис передбачає зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи, а кривдник відмовляється добровільно його залишити.

4. Терміновий заборонний припис вноситься за заявою постраждалої особи, а також за власною ініціативою працівником уповноваженого підрозділу органів Національної поліції України за результатами оцінки ризиків.

5. Терміновий заборонний припис вноситься строком до 10 діб.

6. Терміновий заборонний припис вручається кривднику, а його копія – постраждалій особі або її представнику.

7. Дія термінового заборонного припису припиняється у разі застосування до кривдника судом адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту або обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у кримінальному провадженні.

8. Кривдник, стосовно якого винесено терміновий заборонний припис, згідно з яким він повинен залишити місце спільного проживання (перебування) з постраждалою особою, зобов'язаний повідомити про місце свого тимчасового перебування уповноважений підрозділ органів Національної поліції України за місцем вчинення домашнього насильства.

9. Особа, стосовно якої винесено терміновий заборонний припис, може оскаржити його до суду в загальному порядку, передбаченому для оскарження рішень, дій або бездіяльності працівників уповноважених підрозділів органів Національної поліції України.

10. Терміновий заборонний припис не може містити заходів, передбачених пунктами 1 і 2 частини другої цієї статті, якщо кривдником є особа, яка на день винесення припису не досягла вісімнадцятирічного віку та має спільне місце проживання (перебування) з постраждалою особою.

11. Терміновий заборонний припис вноситься в порядку, затвердженому Міністерством внутрішніх справ України.

1. У разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалої особи з метою негайного припинення домашнього насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України (підрозділи превентивної діяльності та патрульна поліція) вноситься кривднику **терміновий заборонний припис** як один із спеціальних заходів протидії домашньому насильству.

Порядок проведення **оцінки ризиків** учинення домашнього насильства визначає процедуру проведення оцінки вірогідності продовження чи повторного вчинення домашнього насильства, настання тяжких або особливо тяжких наслідків його вчинення, а також смерті постраждалої особи, з метою визначення ефективних заходів реагування, спрямованих на припинення такого насильства та попередження його повторного вчинення.

Оцінка ризиків проводиться уповноваженим підрозділом Національної поліції України за факторами небезпеки/ризиків щодо вчинення домашнього насильства, передбачених у формі оцінки ризиків вчинення домашнього насильства згідно з додатком до Порядку, шляхом спілкування/бесіди з постраждалою або її представником, з'ясування обставин конфлікту та виявлення чинників і умов, які створюють небезпеку для цієї особи¹.

2. Заходи, які можуть бути застосовані на підставі термінового заборонного припису, включають:

зобов'язання для кривдника (особи, яка вчинила домашнє насильство) залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи;

заборону кривднику на вхід та перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи;

заборону кривднику в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою.

Стосовно неповнолітніх кривдників, які мають спільне місце проживання (перебування) з постраждалою особою, зазначені перші два заходи не підлягають застосуванню².

3. Безпека постраждалої особи є пріоритетом даного заходу, що спрямований на захист життя, житла, здоров'я та майна від кривдників.

Закон надає пріоритет фундаментальному праву на життя особи, що закріплено в ст. 3 Загальної декларації прав людини, прийнятою резолюцією Генеральної Асамблеї ООН (1948)³, та можливість тимчасового обмеження права користування майном його володільцем.

При визначенні питання щодо винесення термінового заборонного припису працівник поліції повинен оцінити обставини кожного окремого випадку домашнього насильства та визначити, які із зазначених вище заходів найкраще дають змогу захистити потерпілу особу та є оптимальними в конкретній ситуації.

¹ Порядок винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника: затв. наказом МВС України від 01.08.2018 № 654. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.

² Там само.

³ Загальна декларація прав людини: прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10.12.1948. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.

Працівники поліції можуть в установленому законом порядку застосовувати поліцейські заходи примусу для виселення з житлового приміщення кривдника, якщо припис передбачає зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи, а кривдник відмовляється добровільно його залишити¹.

Місцем спільного проживання може бути і квартира, і будинок, і будь-яке інше приміщення, у яких мешкають разом постраждала особа та кривдник. Єдина необхідна умова – фактичне спільне проживання. Ведення спільного домогосподарства не є необхідною умовою. Правовою підставою для спільного проживання може бути право власності, оренди або суборенди, а також фактичне спільне проживання на підставі сімейних чи інших відносин.

Якщо насильство відбувається поза межами місця спільного проживання (наприклад, у готелі або заміському будинку) і виконуються інші умови для винесення термінового заборонного припису, працівник поліції видає терміновий заборонний припис, що стосується лише місця спільного проживання, а не місця, у якому особи перебували тимчасово чи упродовж нетривалого часу (наприклад, номер у готелі).

Припис тимчасово обмежує можливість особи користуватись майном (яким особа одноособово або частково володіє), при цьому не обмежується право власності особи, що гарантоване та захищається Конституцією України. Відновлюється після закінчення терміну дії даного припису.

4. Заява постраждалої особи подається працівником уповноваженого підрозділу Національної поліції на місці або з власної ініціативи поліцейського за результатами оцінки ризиків.

Отже, на момент винесення даного припису особа фактично не визнана у встановленому законом порядку винною у вчиненні домашнього насильства у кримінальному провадженні або адміністративному правопорушенні.

При винесенні припису працівник уповноваженого підрозділу поліції отримує пояснення від кривдника, постраждалої особи (її представника), свідка(ів) (у разі

¹ Порядок винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника: наказ МВС України від 01.08.2018 № 654. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.

наявності). У разі вчинення домашнього насильства кількома особами або наявності декількох постраждалих працівник уповноваженого підрозділу поліції виносить припис стосовно кожного кривдника/постраждалого окремо.

Припис стосовно кривдника складається на встановленому бланку, у разі, якщо особа, щодо якої виноситься припис, не володіє українською мовою, припис складається за участю перекладача. Усі реквізити припису заповнюються державною мовою¹.

5. Поліцейський вправі винести терміновий заборонний припис терміном до 10 діб. Строк дії припису із зазначенням кількості діб, часу та дати винесення припису, часу та дати закінчення дії припису зазначається у спеціально відведеному рядку бланка термінового заборонного припису стосовно кривдника.

6. Поліцейський складає припис в одному примірнику з двома копіями. Оригінал припису вручається кривднику під підпис, перша копія – постраждалій особі або її представнику, друга копія залишається у працівника уповноваженого підрозділу поліції.

У разі відмови кривдника підписати припис працівник поліції зазначає про це та ставить власний підпис та пропонує підписати постраждалій особі (її представникові) та свідку(ам) (у разі наявності).

Кривдникові роз'яснюються положення ст. 173-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення про притягнення до відповідальності за невиконання термінового заборонного припису, а також право на оскарження застосування даного заходу у суді.

7. У разі застосування судом до кривдника адміністративного арешту або обрання іншого запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у кримінальному провадженні дія термінового заборонного припису припиняється.

8. Кривдник, щодо якого винесено терміновий заборонний припис, зобов'язаний повідомити уповноважений підрозділ органів Національної поліції України про місце свого тимчасового перебування, у разі його невиконання

¹ Порядок винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника: наказ МВС України від 01.08.2018 № 654. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.

застосовується санкція ст.173-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, що передбачає накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин, або адміністративний арешт на строк до семи діб.

9. Кривдникові надається право на оскарження до суду дій/бездіяльності та рішення поліцейського щодо застосування термінового заборонного припису.

10. Якщо кривдником є особа, яка не досягла вісімнадцятирічного віку на день видачі обмежувального припису (дитина-кривдник), то до такої особи не можна застосовувати заходи що обмежують право проживання чи перебування кривдника у місці свого постійного проживання (перебування).

11. Процедура винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника регламентована наказом МВС України від 01 серпня 2018 р. № 654¹.

СТАТТЯ 26. ОБМЕЖУВАЛЬНИЙ ПРИПИС СТОСОВНО КРИВДНИКА

1. Право звернутися до суду із заявою про видачу обмежувального припису стосовно кривдника мають:

- 1) постраждала особа або її представник;**
- 2) у разі вчинення домашнього насильства стосовно дитини – батьки або інші законні представники дитини, родичі дитини (баба, дід, повнолітні брат, сестра), мачуха або вітчим дитини, а також орган опіки та піклування;**
- 3) у разі вчинення домашнього насильства стосовно недієздатної особи – опікун, орган опіки та піклування.**

2. Обмежувальним приписом визначаються один чи декілька таких заходів тимчасового обмеження прав кривдника або покладення на нього обов'язків:

- 1) заборона перебувати в місці спільного проживання (перебування) з постраждалою особою;**

¹ Порядок винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника: затв. наказом МВС України від 01.08.2018 № 654. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show>.